

gjøre den Indvending mod vort Forslag, at naar de omhandlede Rister ere fremlagte, vilde alle de Communer, der kunne vente en billig Afsløsning eller en Medsættelse, forlange Afsløsning, medens de, der kunne vente et Paalæg, kunne ønske at blive staaende ved det Tidligere. Jeg troer ikke, at der er Fare for, at det vil skee saaledes. Jeg troer ikke, at det ligger saa klart for de Enkelte, hvad Indflydelse Afsløsningen af Offer og Accidentser vil have for dem, at de derfor skulde fristes til at begjære en Afsløsning netop paa alle de Steder, hvor Afsløsningssummerne ere lavt ansatte i Forhold til det tidligere Præsterebe; det er ikke saa let at forudsæe, hvad Virkning Medsættelsen vil have for den Enkelte; men hvis man frygtede for, at Afsløsningen derved i Overgangsperioden kunde bevirke en Medsættelse for Geistligheden i det Hele taget, saa er her anvist en Udvei til at komme ud derover, og jeg maa ganske overlade til det ærede Thing, hvorvidt det finder det rigtig at benytte den eller ikke. Jeg skal til Slutningen gjøre den Bemærkning, at den hele Foranstaltning, som det fremgaaer af det Forslag, hvoraf jeg er Medforslagsstiller, ikke har Indflydelse paa Lønningsfonden, og at Lønningsfonden kun optræder som den, der modtager Beløbene og udbetaler dem til Kalbene, men den berøres ikke selv deraf.

Strøm: Til de to væsentlige Tilføininger til Lovbdkastet, som et Fleertal af Udvalget har foreslået, staar jeg for min Deel i en meget forskjellig Stilling. Den ene af disse Tilføininger have vi afstemt igaar, nemlig den om Præstegaardsavlingen, og med Hensyn til den havde jeg ingen Betænkelighed. Jeg er overbevist om, at vi ved dette Forslags Vedtagelse virkelig i oeconomic Henseende gjorde en Velgjerning mod Præstekalbene, og at det endogsaa maatte Steder var den bedste Maade at komme de smaa Kalb til Hjælp paa. Ganste anderledes stiller det sig for mig med Hensyn til den Tilføining, der idag er under Dmtale, nemlig angaaende Offer og Accidentser. Ved dette Punkt maa jeg tilstaae, at jeg længe har vakket i Udvalget, og at det først efter en lang Forhandling og en lang Overveielse med mig selv er lykkedes mig at komme til at faae et

fast Stabe at staae paa, og fra hvilket jeg heller ikke laaber mig føre videre. Det er nemlig saa langt fra, at jeg principielt skulde være en Modstander af Lønningsmaaden igjennem Offer og Accidentser, at jeg tværtimod navnlig hvad Høitidsofferet angaaer — thi Accidentserne staae uregtelig i en anden og ringere Stilling — anseer denne Lønningsmaade for at være en ret egentlig kirkelig Lønningsmaade, og jeg har for mit Vedkommende ikke følt mig generet eller trykket ved at modtage en Deel af min Lønning paa denne Maade. Jeg har derfor heller ikke kunnet gaae saa vidt som adskillige andre ærede Medlemmer af Udvalget, og hvad de Misbrug angaaer, som ere blevene omtalte, da kan jeg ikke benægte, at de baade have fundet Sted og finde Sted — de have vist ikke saa sjelden fundet Sted paa gamle Dage og finde vel ogsaa Sted endnu, iskjøndt jeg troer kun sjelden — men jeg mener dog ikke, det gaar an at omstyrte en Indretning, som man i Principet billiger, fordi den har været og tildeels endnu er forbunden med adskillige Misbrug. Naar jeg ikke desto mindre har været med at stille et Forslag angaaende Offerets Afsløsning, nemlig under den 65de Afstemningspost, saa er min eneste eller ialtsald min væsentlige Grund herfor den, at der baade i Udvalget og ved andre Leiligheder er fra adskillige ærede Medlemmer fremsat saadanne Erfaringer, som jeg vel ikke hidtil i min Ærds har gjort, men hvis Nødtighed jeg ikke kan benægte. Erfaringer, som synes at tyde paa, at der adskillige Steder i Landet er en Stemning imod denne Lønningsmaade. Jeg har meent, at man kunde ved at vedtage Indstillingen under den 65de Afstemningspost komme til at faae en nogenlunde sikker Prøve paa, hvorvidt disse Erfaringer ere rigtige eller ikke, idet man, hvis der virkelig rindtomkring fandtes en Misstemning med Hensyn til denne Lønningsmaade, kunde ad denne Vej paa mange og maaafsee alle Steder faae Offer og Accidentser afflæbde, medens der, hvis disse Erfaringer skulde vise sig ugrundede, ikke vilde være skeet nogen Skade ved Forslagets Vedtagelse, da denne Lønningsmaade saa, idetmindste paa de fleste Steder, vilde vedblive i sin nuværende Form. Naar jeg er gaaet ind paa dette Forslag, kan jeg